

Lovforslag nr. L 105. Fremsat den 1. december 1999 af erhvervsministeren (Pia Gjellerup)

Forslag

til

Lov om erhvervsservice

Godkendelse af erhvervsserviceleverandører

§ 1. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fører et offentligt tilgængeligt register over godkendte erhvervsserviceleverandører. Ved en erhvervsserviceleverandør forstås i denne lov en virksomhed, der er registreret efter lov om merværdiafgift (momsloven), og som på grundlag af en erhvervsserviceaftale varetager myndighedskontakt for en kundevirksomhed gennem udførelse og bistand i forbindelse med administrativt arbejde. Kun virksomheder, der er optaget i dette register, må benytte betegnelsen: godkendt erhvervsserviceleverandør. Ingen andre må benytte denne betegnelse eller betegnelser, der kan forveksles hermed.

Stk. 2. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen godkender en virksomhed som erhvervsserviceleverandør, hvis følgende vilkår opfyldes:

- 1) erhvervsserviceleverandøren har tegnet en forsikring eller tilsvarende risikodækning, der giver behørig sikkerhed for opfyldelsen af ethvert pengekrav, en kundevirksomhed måtte få mod erhvervsserviceleverandøren i anledning af dennes virksomhed som erhvervsserviceleverandør,
- 2) erhvervsserviceleverandøren har et fast forretningssted,
- 3) erhvervsserviceleverandøren har ikke anmeldt betalingsstandsning og er ikke under konkurs,
- 4) erhvervsserviceleverandøren, erhvervsserviceleverandørens ejer, personer i ledelsen eller personer, der har en bestemmende indflydelse på virksomheden, har ikke forfal-

den gæld til det offentlige på 50.000 kr. eller derover,

- 5) erhvervsserviceleverandøren forpligter sig til at gøre brug af elektroniske indberetningsløsninger, som det offentlige stiller til rådighed,
- 6) erhvervsserviceleverandøren erklærer som minimum at kunne tilbyde følgende to erhvervsserviceydelser: lønadministration, herunder myndighedskontakt, og finansbogholderi, herunder myndighedskontakt, og
- 7) erhvervsserviceleverandøren forpligter sig til at følge god skik inden for erhvervsservicebranchen.

Stk. 3. Godkendelse som erhvervsserviceleverandør kan nægtes, såfremt erhvervsserviceleverandøren har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at erhvervsserviceleverandøren ikke vil drive erhvervsservicevirksomhed på forsvarlig måde.

Stk. 4. Selskaber med begrænset ansvar kan ikke godkendes som erhvervsserviceleverandør, hvis personer med en bestemmende indflydelse på selskabet har haft bestemmende indflydelse på et andet selskab med begrænset ansvar, som er blevet tvangsopløst, er kommet under konkurs eller i øvrigt har efterladt en samlet uerholdelig gæld til det offentlige på 50.000 kr. eller derover. Selskabet kan dog optages, hvis der er forløbet mere end 5 år efter opløsningen af det selskab, som de pågældende personer har haft bestemmende indflydelse på, eller hvis Erhvervs- og Selskabsstyrelsen skønner, at optagelsen ikke indebærer en risiko for misbrug af hvervet som erhvervsserviceleverandør.

Stk. 5. Hvis der sker hel eller delvis udskiftning i en godkendt erhvervsserviceleverandørs ejerkreds, ledelse eller personer med bestemmende indflydelse på virksomheden, skal erhvervsserviceleverandøren senest 4 uger efter ændringerne godtgøre over for Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, at de nye personer opfylder betingelserne i stk. 2, nr. 4, og stk. 4.

Stk. 6. Erhvervsserviceleverandørens ansvar omfatter foruden leverandøren selv også alle de underleverandører, som erhvervsserviceleverandøren måtte have indgået aftale med for at kunne levere ydelsen.

Stk. 7. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte regler om, hvilke oplysninger virksomhederne skal afgive efter stk. 2 og 4.

Stk. 8. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte nærmere bestemmelser vedrørende den i stk. 2, nr. 1, omhandlede forsikrings omfang og art samt tidsmæssige udstrækning.

Erhvervsservice-pulje

§ 2. Inden for en beløbsramme, der afsættes på finansloven, kan mindre kundevirksomheder, der på årsbasis beskæftiger mindst 1 og højst 10 fuldtidsansatte, via deres erhvervsserviceleverandør ansøge Erhvervs- og Selskabsstyrelsen om at få medfinansieret op til 80 pct. af udgifterne til etablering eller opgradering af en administrativ IT-plattform i forbindelse med overgang til at modtage erhvervsservice. Det er en forudsætning, at kundevirksomheden indgår en skriftlig aftale med en godkendt erhvervsserviceleverandør om levering af lønadministration, herunder myndighedskontakt, og finansbogholderi, herunder myndighedskontakt, i mindst et år. Opsiges aftalen, uden at den videreføres til en anden erhvervsserviceleverandør, inden for dette år, sker der en forholdsmæssig reduktion i medfinansieringen.

Stk. 2. Følgende betingelser skal være opfyldt, for at kundevirksomheden kan få udbetalt medfinansieringen:

- 1) der skal foreligge dokumentation for de faktisk afholdte udgifter, før beløbet udbetales til kundevirksomheden,
- 2) erhvervsserviceleverandøren skal bekræfte, at udgifterne er afholdt som led i at omstille kundevirksomhedens administration til erhvervsservice, og
- 3) kundevirksomhedens udgifter skal være afholdt inden 6 måneder efter, at kundevirk-

somheden har indgået en skriftlig aftale med en erhvervsserviceleverandør om køb af erhvervsservice.

Stk. 3. Medfinansieringens størrelse aftrappes gradvist over 36 måneder. I ordningens første 12 måneder kan medfinansieringen højst udgøre 12.000 kr., i ordningens næste 12 måneder kan medfinansieringen højst udgøre 10.000 kr., i ordningens sidste 12 måneder kan medfinansieringen højst udgøre 8.000 kr.

Stk. 4. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte regler for lovens administration, herunder hvilke oplysninger der skal afgives om kundevirksomhedernes udgifter, og hvordan de skal afgives.

Stk. 5. Erhvervsministeren kan fastsætte regler, hvorved de i stk. 3 angivne beløb ændres.

Kontrol af erhvervsservice-puljen

§ 3. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan træffe afgørelse om, at en kundevirksomhed skal tilbagebetale medfinansiering, som kundevirksomheden uretmæssigt har fået udbetalt.

Stk. 2. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan af kundevirksomhederne og erhvervsserviceleverandørerne forlange de oplysninger, som er nødvendige for, at der kan tages stilling til, om betingelserne for udbetaling af medfinansieringsbeløbet er opfyldt, samt kræve, at der indsendes dokumentation for de givne oplysninger.

Fratagelse af godkendelse som erhvervsserviceleverandør

§ 4. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan, evt. tidsbegrænset, fratage en godkendt erhvervsserviceleverandør denne status, hvis:

- 1) betingelserne i § 1, stk. 2, nr. 1, 2, eller 3 ikke længere er opfyldt,
- 2) erhvervsserviceleverandøren ikke overholder de forpligtelser leverandøren har i henhold til § 1, stk. 2, nr. 5, 6 eller 7, eller § 1, stk. 5,
- 3) erhvervsserviceleverandøren oparbejder en forfalden gæld til det offentlige på 100.000 kr. eller derover, eller
- 4) en kundevirksomhed pålægges at tilbagebetale medfinansieringsbeløbet, som uretmæssigt er blevet udbetalt som følge af, at erhvervsserviceleverandøren har afgivet urigtige eller mangelfulde oplysninger til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Stk. 2. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan af en godkendt erhvervsserviceleverandør til enhver tid kræve dokumentation for, at betingelserne for godkendelse er opfyldt.

Klageadgang og domstolsprøvelse

§ 5. Afgørelser truffet af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i henhold til denne lov kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Afgørelser truffet af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen efter § 1, stk. 2-4, § 3, stk. 1, og § 4, stk. 1, kan senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende, indbringes for Erhvervsankenævnet. Indbringelse af Erhvervs- og Selskabsstyrelsens afgørelser efter § 4, stk. 1, har opsættende virkning, medmindre andet bestemmes af Erhvervsankenævnet.

Stk. 3. Erhvervsankenævnets afgørelse i henhold til § 4 kan af den erhvervsserviceleverandør, afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal være modtaget i Erhvervsankenævnet senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende erhvervsserviceleverandør. Erhvervsankenævnet anlægger sag mod den pågældende i den borgerlige retsplejes former.

Stk. 4. Anmodning om sagsanlæg har ikke opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende under sagens behandling skal have adgang til at udøve virksomhed som godkendt erhvervsserviceleverandør. Ankes en dom, hvorved en tilbagekaldelse ikke findes lovlig, kan den ret, der har afsagt dommen, eller den ret, hvortil sagen er indbragt, bestemme, at virksomhed som godkendt erhvervsserviceleverandør ikke må drives under ankesagens behandling.

Straffebestemmelser mv.

§ 6. Overtrædelse af bestemmelserne i § 1, stk. 1, 4. pkt. straffes med bøde, medmindre strengere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber mv. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Ikrafttrædelsesbestemmelser

§ 7. Loven træder i kraft den 1. januar 2000 og har gyldighed til den 31. december 2002.

§ 8. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslagets baggrund og formål

Regeringen har i løbet af de seneste år iværksat en række initiativer med det formål at lette de administrative byrder for især mindre og mellemstore virksomheder.

Erhvervsservice er et af disse initiativer. Etablering af et erhvervsservicetilbud reducerer ikke de indberetninger og indbetalinger, virksomhederne skal foretage til det offentlige, men anviser en løsning til, hvordan nødvendige indberetninger kan foretages på en hensigtsmæssig måde.

Idégrundlaget for erhvervsservicekonceptet er, at den enkelte virksomhed skal kunne overlade samtlige sine indberetninger og indbetalinger til en privat erhvervsserviceleverandør. Erhvervsserviceleverandøren varetager herigennem al myndighedskontakt og potentielt andre af virksomhedens administrative opgaver, som er understøttende for håndtering af myndighedskontakten. Således kan virksomhedens koncentrere sin indsats om virksomhedens kerneområde.

Det forventes samtidig, at erhvervsserviceleverandøren ved at varetage de samme opgaver for en lang række virksomheder vil kunne udnytte stordriftsfordele og følgelig tilbyde ydelser, der prismæssigt befinder sig på et niveau, hvor det er rentabelt for virksomheder at outsource myndighedskontakten.

Virksomheden afgør selv, om og i hvilket omfang den ønsker at gøre brug af erhvervsservice. Der kan således både være tale om totalløsninger, hvor hele virksomhedens administration, herunder myndighedskontakt outsources til en privat erhvervsserviceleverandør, eller en delvis outsourcing omfattende fx lønadministration eller finansbogholderi, herunder myndighedskontakt.

En undersøgelse viser, at de mindre virksomheder stiller store krav til erhvervsserviceleverandørerne ved overgang til erhvervsservice. Det drejer sig bl.a. om, at de mindre virksomheder ønsker sikkerhed for, at tingene bliver gjort korrekt, og at kvaliteten er i orden. Desuden er flere virksomheder betænkelige ved

at videregive oplysninger om virksomhedens drift til personer uden for virksomheden.

En ændring af de mindre virksomheders adfærd med henblik på at omsætte en interesse for erhvervsservice til reel efterspørgsel afhænger derfor i høj grad af, at erhvervsserviceleverandørerne fremtræder professionelt og velfungerende. Tillid og kvalitet i de første kontakter mellem de mindre virksomheder og erhvervsserviceleverandøren er derfor afgørende for, om erhvervsservice vinder frem.

Desuden vil mange mindre virksomheder formentlig basere deres overvejelser om køb af erhvervsservice på andre virksomheders erfaringer, de anvendte rådgiveres anbefalinger samt organisationernes og mediernes omtale. Derfor er det af stor betydning, at erhvervsservice får et godt image fra starten.

Som følge af undersøgelsen har flere organisationer understreget, at der er behov for en midlertidig godkendelsesordning for at sikre, at de mindre virksomheder bliver betjent af seriøse erhvervsserviceleverandører.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har undersøgt alternativer til lovgivning, fx vejledende materialer, der kan styrke tilliden mellem virksomhed og erhvervsserviceleverandør. Det kan fx være en standardkontrakt, checklister til kundevirksomhederne m.m. Et sådant materiale vil i samarbejde med erhvervsservicebranchen blive udarbejdet af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, men materialet kan ikke stå alene.

En mere effektiv sikring af »tillid og kvalitet« på markedet forudsætter, at selvregulering sker på basis af brancheaftaler med bl.a. retningslinier/standarder for god forretningsskik. Det er dog ikke en farbar vej p.t., idet der endnu ikke er en fast branchestruktur og dermed en fælles opfattelse af, hvad erhvervsservice er. Det betyder, at eksisterende »stærke« brancher, fx registrerede og statsautoriserede revisorer, i meget høj grad kan komme til at præge en brancheaftale om erhvervsservice. Det vil indebære en risiko for, at den flerhed af serviceudbydere, som er væsentlig for en effektiv konkurrence, kan blive mindre fremherskende.

For at sikre, at markedet for erhvervsservice »kommer rigtigt fra start« foreslås det derfor, at der etableres en 3-årig godkendelsesordning.

Så snart der er en mere klar branchestruktur, bør arbejdet med at udforme en model for selvregulering starte. Derfor foreslås det, at dette arbejde påbegyndes i løbet af år 2000. Målet er, at den midlertidige godkendelsesordning med udgangen af 2002 erstattes af en eller anden form for selvregulering, fx en certificeringsordning.

Erhvervsministeriet har i 1999 gennemført et testforsøg i samarbejde med 15 erhvervsserviceleverandører, der har haft som formål at afprøve forskellige elementer i erhvervsservicekonceptet. Erfaringer herfra viser, at der ofte er visse startudgifter i forbindelse med mindre virksomheders overgang til erhvervsservice fx til edb-udstyr, ændring af de administrative rutiner og systemer m.m.

Kundevirksomhederne er generelt tilbageholdende overfor at bruge penge på administration. Det betyder, at der er en stor prisfølsomhed overfor startomkostninger ved overgang til erhvervsservice. Det er specielt de kundevirksomheder, der ønsker at gøre brug af IT-baserede løsninger, som har startomkostninger, der varierer mellem 10.000 og 18.000 kroner. Startomkostninger i denne størrelsesorden kan være en væsentlig barriere for, at erhvervsservice vinder hurtigt frem. En undersøgelse viser videre, at de kundevirksomheder, som har valgt IT-løsninger, generelt har fået et IT-mæssigt løft, der har medført en modernisering af virksomhedens administration.

Da indførelse af IT eller opgradering af den eksisterende IT-plattform i kundevirksomheden vil give de største gevinster med hensyn til stordriftsfordele hos erhvervsserviceleverandørerne og dermed for virksomhederne, bør det i en opstartsperiode sikres, at kundevirksomhedernes investeringer i systemer og hardware ikke udgør en væsentlig barriere for en udvikling af markedet for erhvervsservice.

På den baggrund foreslås det, at der lanceres en erhvervsservicepulje-ordning, der har til formål at fremme markedet for erhvervsservice ved at mindske de økonomiske barrierer i form af startomkostninger til etablering og opgradering af en IT-plattform ved en virksomheds overgang til at modtage erhvervsservice.

Ordningen gennemføres i en ligeledes begrænset periode på 3 år for at kick-starte erhvervsservice.

Pulje-ordningen bør imidlertid ikke stå alene. Der skal en stor indsats til at få omsat en interesse for noget til en reel efterspørgsel. For at imødegå de holdningsmæssige barrierer bør ordningen derfor løbende understøttes af en omfattende markedsføringsindsats,

der fx kan involvere organisationerne og det regionale erhvervsfremmesystem.

Endelig bør det sikres, at pulje-ordningen og erhvervsservicekonceptet hurtigt bliver slået fast i virksomhedernes bevidsthed som et godt tilbud. Hidtil har det været forudsat, at der sker en central markedsføring af erhvervsservice, når testforsøget er afsluttet. Denne strategi kan imidlertid med fordel udbygges fx med involvering af organisationerne og med et regionalt element.

Organisationernes aktive medvirken i markedsføringen kan bidrage til at skabe den nødvendige tillid til erhvervsservicetilbuddet. Det regionale element (fx TIC-nettet) vil kunne sikre en vigtig nærhed og mere direkte synlighed i markedsføringen samtidig med, at der kan åbnes mulighed for samtale eller sparring med en uvildig konsulent. Det kan have stor betydning specielt for de virksomheder, der er interesserede i erhvervsservice, men som er usikre og tøvende med hensyn til at tage de første skridt i denne retning.

Med henblik på fortsat at nedbryde de holdningsmæssige barrierer til erhvervsservice afsættes et beløb til yderligere markedsføring af erhvervsservice. Markedsføringen er indeholdt i den samlede erhvervsservice-pulje på 150 mio. kr. Organisationerne kan ansøge om midler til at gennemføre en markedsføringsindsats over for medlemsvirksomhederne. En del af erhvervsservicepuljen reserveres til, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan købe ekstern bistand til at skabe nærhed i markedsføringen eller på anden vis fremme markedet for erhvervsservice.

Lovforslagets hovedindhold

Med lovforslaget indføres en 3-årig godkendelsesordning for erhvervsserviceleverandører og en 3-årig puljeordning til fremme af markedet for erhvervsservice.

Da erhvervsserviceleverandørerne vil varetage vitale og følsomme opgaver for deres kundevirksomheder, er formålet med etableringen af en godkendelsesordning at sikre, at opgaven varetages forsvarligt og under vilkår, der i udstrakt grad sikrer et minimum af kvalitet i erhvervsserviceleverandørens ydelser.

Lovforslaget er ikke til hinder for, at andre end godkendte erhvervsserviceleverandører kan tilbyde og udøve erhvervsservice. Godkendelsesordningen giver derimod kundevirksomheder mulighed for at vælge, om man ønsker at kontrahere med en godkendt erhvervsserviceleverandør eller med en anden udbyder af erhvervsservice.

Godkendelsesbetingelserne er ligeledes udformet således, at ordningen kan rumme den mangfoldighed

af forskellige erhvervsserviceleverandører, som man håber vil gøre brug af erhvervsservice-konceptet.

Godkendelsesbetingelserne rummer to hovedelementer. Dels skal en række generelle vilkår være opfyldt. Dels stilles der visse minimumskrav til hvilke erhvervsserviceydelser en erhvervsserviceleverandør skal kunne tilbyde for at blive godkendt som erhvervsserviceleverandør.

De generelle vilkår har afsæt i andre autorisationsordninger for liberale erhverv.

Erhvervsserviceleverandøren skal som minimum tilbyde at kunne levere erhvervsserviceydelserne, lønadministration incl. myndighedskontakt og finansbogholderi, herunder myndighedskontakt, for at kunne registreres som erhvervsserviceleverandør. Baggrunden for kravet er, at de administrative opgaver i forbindelse med lønadministration og finansbogholderi traditionelt udgør en meget stor del af den samlede administrative byrde i virksomhederne. Der er tale om opgaver, der udføres dagligt, og som løses inden for rammerne af faste systemer og rutiner. Desuden er der en række »tunge« periodiske indberetninger og indbetalinger til det offentlige, som er integreret med data i virksomhedens finansbogholderi og lønsystem. Samlet set rummer disse to områder således både et stort potentiale for administrative lettelser i kunde- virksomheder og for stordriftsfordele hos erhvervsserviceleverandøren.

Virksomheder, der ønsker at tilbyde erhvervsservice, indsender et ansøgningsskema om at blive godkendt som erhvervsserviceleverandør til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Ansøgningsskemaet indeholder bl.a. oplysninger om virksomhedens navn, form, hjemstedsadresse, dokumentation for at virksomheden har den krævede forsikring samt en erklæring om, at virksomheden som minimum kan tilbyde de krævede erhvervsserviceydelser.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen vurderer ansøgningen og meddeler herefter godkendelse eller afslag til erhvervsserviceleverandøren. Godkendte erhvervsserviceleverandører registreres i et offentligt tilgængeligt erhvervsserviceleverandørregister.

Kun en erhvervsserviceleverandør, der er godkendt af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, må benytte betegnelsen »godkendt erhvervsserviceleverandør«. En liste over godkendte erhvervsserviceleverandører opdelt på regioner lægges ud på styrelsens hjemmeside.

Kontrollen med om en erhvervsserviceleverandør opfylder betingelserne for at være godkendt, udøves af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen eller et af styrelsen

engageret konsulentfirma. En godkendelse kan fratages erhvervsserviceleverandøren, såfremt erhvervsserviceleverandøren ikke længere opfylder betingelserne for godkendelse.

Det foreslås samtidig, at der etableres en pulje-ordning til at fremme markedet for erhvervsservice. Ordningen indebærer, at mindre virksomheder med mellem mindst 1 og højst 10 fuldtidsansatte kan ansøge om at få medfinansieret op til 80 pct. af udgifterne til etablering eller opgradering af en administrativ IT-plattform i forbindelse med overgang til at modtage erhvervsservice.

Erhvervsministeriets undersøgelser viser, at der er ca. 80.000 virksomheder i gruppen 1-10 fuldtidsansatte. Inden for denne gruppe skønnes det, at knap 50.000 virksomheder vil overveje at gøre brug af erhvervsservice.

Der fastsættes et loft for medfinansieringens størrelse. Loftet aftrappes gradvist over 36 måneder. De første 12 måneder er der et loft på 12.000 kr., de næste 12 måneder på 10.000 kr. og de sidste 12 måneder på 8.000 kr. Aftrapningen er indført for at tilskynde virksomhederne til hurtigt at gøre brug af erhvervsservice.

En forudsætning for at en kunde- virksomhed kan anvende pulje-ordningen er, at kunde- virksomheden har indgået en skriftlig aftale med en godkendt erhvervsserviceleverandør om levering af minimum lønadministration, herunder myndighedskontakt og finansbogholderi, herunder myndighedskontakt i mindst et år. Såfremt aftalen opsiges inden for dette år, uden at den videreføres til en anden erhvervsserviceleverandør, sker der en forholdsmæssig reduktion i medfinansieringen.

Modellen til administration af puljeordningen er enkel og effektiv. Erhvervsserviceleverandøren skal bekræfte, at udgifterne er afholdt som led i at omstille kunde- virksomhedens administration til erhvervsservice. Når der foreligger dokumentation for de faktisk afholdte udgifter, indsender erhvervsserviceleverandøren en begæring til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen om udbetaling af medfinansieringen. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen sikrer, at finansieringen ikke overstiger det maksimale medfinansieringsbeløb til kunde- virksomheden, samt at der foreligger en skriftlig aftale mellem kunde- virksomheden og en godkendt erhvervsserviceleverandør, hvorefter beløbet udbetales til kunde- virksomheden.

Administrationen af puljeordningen samt øvrige kontrolfunktioner i forbindelse hermed gøres så vidt muligt edb-baseret.

Administrative og økonomiske konsekvenser for det offentlige

Det skønnes, at det offentlige på sigt vil opnå en rationaliseringsgevinst ved, at der i stigende omfang vil blive brugt elektronisk indberetning til det offentlige.

Til den daglige administration i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og til styrelsens kontrol med lovens overholdelse vil styrelsens driftsbudget i hvert af årene 2000 - 2002 skulle forøges med 1,7 mio. kr., heraf 0,7 mio. kr. i lønsum, svarende til 2 årsværk. Hertil kommer udgifter til etableringsomkostninger på 0,5 mio. kr. i 2000, som skal dække istandsættelse og møblering af lokaler samt indkøb af edb, hardware og kontormaskiner.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen skal endvidere anvende en engangsudgift på 1 mio. kr. i 2000 til udvikling af et system til registrering af godkendte erhvervsserviceleverandører og til udbetalingsadministrationen for så vidt angår midler fra erhvervsservicepuljen.

Merudgifterne til den daglige administration på 1,7 mio. kr. årligt i perioden 2000 - 2002, til etableringsomkostninger på 0,5 mio. kr. i 2000 samt til engangsudgifter på 1 mio. kr. i 2000 vil kunne afholdes af den på finanslovsforslaget afsatte pulje til erhvervsservice, idet administrationsudgifterne overføres til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens driftsbevilling.

Til erhvervsservicepuljen afsættes en samlet sum på 150 mio. kr. fordelt med 50 mio. kr. pr. år i årene 2000 - 2002 med fuld overførselsret. Ordningen opfører, når det hensatte beløb er opbrugt, dog senest den 31. december 2002. Ordningen fungerer efter »først-til-mølle« principet.

Pulje-ordningen finansieres ved en ophævelse eller begrænsning af lov nr. 893 af 21. december 1992 om godtgørelse vedrørende erhvervsvirksomheders udgifter til administration af skatter og afgifter.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Lovforslaget skønnes ikke umiddelbart at få virkning for omkostningerne i erhvervslivet. Indirekte forventes forslaget at medføre en rationaliseringsgevinst blandt mindre virksomheder, fordi de ved at outsource administrative opgaver til det offentlige til professionelle erhvervsserviceleverandører i højere grad kan koncentrere sig om deres kerneopgaver. Samtidig vil udviklingen af et marked for erhvervsservice betyde øget beskæftigelse i dette erhverv.

Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget indebærer ikke i sig selv hverken en forøgelse eller formindskelse af administrative byr-

der. Men en outsourcing af indberetninger og indbetalinger til det offentlige integreret med en outsourcing af løn- og finansbogholderi til professionelle erhvervsserviceleverandører skønnes at medføre en tilpas stor aflastning af de administrative byrder for mindre virksomheder, at op mod 50.000 virksomheder vil anse det som en attraktiv mulighed på et frit marked.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsens testforsøg, der er gennemført i samarbejde med 15 erhvervsserviceleverandører, viser, at kundevirksomhederne i stor udstrækning har oplevet konkrete tidsbesparelser til administrativt arbejde, efter de er overgået til erhvervsservice. Målt i omfang er der opnået besparelse fra et par timer om ugen op til 6-8 timer pr. uge.

Flere kundevirksomheder har oplyst, at de har oplevet en relativ tidsbesparelse på mellem 2/3 og 3/4 af den tid, virksomheden tidligere anvendte til administration. Tidsbesparelsen består typisk i, at ejeren af kundevirksomheden bliver fritaget for at føre kassekladder, kontere, bogføre, afstemme bankkonti, lave lønregnskab, sætte sig ind i nye regler mv., men derimod kan bruge tiden til de primære opgaver som salg, produktion og planlægning.

Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget skønnes ikke at få miljømæssige konsekvenser.

Forholdet til EU-retten

Ifølge EF-traktatens art. 87 er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler i enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene på begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med fællesmarkedet i det omfang, den påvirker samhandlen mellem medlemsstaterne. Det fremgår således, at for at der er tale om støtte i EF-traktatens forstand, skal fire kriterier være opfyldt.

Puljeordningen opfylder de tre første kriterier. Det sidste kriterium, der nævnes, er, at støtte til virksomheder kun falder ind under art. 87, i det omfang de fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene samt påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne. Dette begreb tolkes af Kommissionen og Domstolen meget bredt.

Dette kriterium kan ikke afklares med fuldstændig sikkerhed uden et nærmere kendskab til hvilke virksomheder, der modtager støtten. I langt de fleste tilfælde er der imidlertid enten ikke tale om statsstøtte i Traktatens forstand eller støtten falder under de minimumsreglen. I »restgruppen« vil der være et begrænset antal virksomheder.

Her må det vurderes, at ordningen ikke havde været statsstøtte i Traktatens forstand, hvis alle virksomheder havde kunnet opnå støtte. Der er endvidere tale om så små engangsbeløb, at disse næppe vil kunne siges at påvirke samhandlen. Støtten er med andre ord nøjagtig og næppe samhandelspåvirkende.

Endelig er støttebeløbene øremærket til en gruppe af virksomheder og til formål, som Kommissionen generelt er positiv overfor, idet små virksomheder påvirkes uforholdsmæssigt meget af administrative byrder. Endvidere vil denne ordning bidrage til at give disse virksomheder en vidensoverførsel på edb-området. Samtidig er det den mest markedskonforme løsning, idet de små virksomheder selv kan vælge edb-leverandør og servicevirksomhed.

Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at der ikke er tale om statsstøtte i Traktatens forstand. Selv om der i sagens natur aldrig kan gives en fuldstændig garanti for dette.

På denne baggrund vurderer Erhvervsministeriet, at lovforslaget er i overensstemmelse med EU-retten.

Høring

Lovforslaget er sendt i høring i følgende organisationer:

Advokatrådet, Amtsrådsforeningen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Tillægspension, Byggeriets Arbejdsgiver, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Sparekasseforening, Dansk Erhvervsgartnerforening, Dansk Familielandbrug, Dansk Handel og Service, Dansk Industri, Dansk Transport og Logistik, Danske Andelsselskaber, De Danske Landboforeninger, Det Danske Handelskammer, Finansministeriet, Finansrådet, Forbrugerrådet, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen Registrerede Revisorer FRR, HK/Handel, Håndværksrådet, Justitsministeriet, Kommunernes Landsforening, Kommunernes Revisionsafdeling, Konkurrencestyrelsen, Landbrugsrådet, Landbrugets Rådgivningscenter, Liberale Erhvervs Råd, Realkreditrådet, REVIFORA Foreningen for revision, økonomi og ledelse, Revisorkommissionen, Rigsrevisionen, Rådet for Dansk Forsikring og Pension, Skatteministeriet, Statsministeriet, Trafikministeriet, Udenrigsministeriet, Undervisningsministeriet og Økonomiministeriet.

Vurdering af konsekvenser af lovforslag

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Til erhvervsservice-puljen afsættes en samlet sum på 150 mio. kr. fordelt med 50 mio. kr. over tre 12 måneders perioder med fuld overførselsret. Pulje-ordningen finansieres ved en ophævelse/begrænsning af administrationsgodtgørelsen.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Rationaliseringsgevinst ved at der i stigende omfang vil blive brugt elektronisk indberetning til det offentlige.	Merudgifterne til den daglige administration på 1,7 mio. kr. årligt i perioden 2000 – 2002, til etableringsomkostninger på 0,5 mio. kr. i 2000 samt til engangsudgifter på 1 mio. kr. i 2000 vil kunne afholdes af den på finanslovsforslaget afsatte pulje til erhvervsservice, idet administrationsudgifterne overføres til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens driftsbevilling.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for virksomhederne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Erhvervsministeriet vurderer, at lovforslaget er i overensstemmelse med EU-retten.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Efter *stk. 1* skal Erhvervs- og Selskabsstyrelsen føre et offentligt tilgængeligt register over erhvervsserviceleverandører. Alene virksomheder, som er optaget i registret, må benytte betegnelsen »godkendt erhvervsserviceleverandør«.

Lovforslaget er ikke til hinder for, at andre end godkendte erhvervsserviceleverandører kan tilbyde og udøve erhvervsservice. Godkendelsesordningen giver derimod kundevirksomheder mulighed for at vælge, om man ønsker at kontrahere med en godkendt erhvervsserviceleverandør eller med en anden udbyder af erhvervsservice.

Stk. 2 opregner de krav, der stilles til virksomheden for at blive optaget i registret.

Virksomheder, der ønsker at tilbyde erhvervsservice, indsender et ansøgningsskema til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen med henblik på at blive godkendt som erhvervsserviceleverandør. Ansøgningsskemaet udformes af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, hvor ansøgningsskemaet ligeledes kan rekvireres. Ansøgningsskemaet indeholder bl.a. oplysninger om virksomhedens navn, form, hjemstedsadresse, dokumentation for den krævede forsikring samt erklæring om, at virksomheden som minimum kan tilbyde de krævede erhvervsserviceydelser.

Ifølge nr. 1 er det et krav, at erhvervsserviceleverandøren skal tegne en forsikring, der giver behørig sikkerhed for opfyldelsen af ethvert pengekrav, en kundevirksomhed måtte få mod erhvervsserviceleverandøren i anledning af dennes virksomhed som erhvervsserviceleverandør. Erhvervs- og Selskabssty-

relsen kan ifølge *stk. 8* fastsætte krav til forsikringens omfang, art og tidsmæssige udstrækning.

Det stilles videre som krav i nr. 2, at erhvervs-serviceleverandøren har et fast forretningssted, fordi kundevirksomhederne skal vide, hvor de kan henvende sig i tilfælde af, at de ønsker at gøre brug af en erhvervsserviceleverandør.

I nr. 3 stilles betingelse om, at erhvervsserviceleverandøren ikke må have anmeldt betalingsstandsning eller være under konkurs.

I nr. 4 er det et krav, at erhvervsserviceleverandøren, erhvervsserviceleverandørens ejer, personer i ledelsen eller personer med en bestemmende indflydelse på virksomheden ikke har en forfalden samlet gæld til det offentlige på 50.000 kr. eller derover. Kravet skal bidrage til, at virksomheder, der ikke opfylder deres forpligtelser overfor det offentlige, ikke kan blive godkendt som erhvervsserviceleverandør.

Det er i nr. 5 et krav, at erhvervsserviceleverandøren skal forpligte sig til at gøre brug af elektroniske indberetningsløsninger, som det offentlige stiller til rådighed. Bestemmelsen skal sikre, at det offentlige kan give virksomhederne bedst mulig service, samtidig med at det offentlige opnår en rationaliseringsgevinst. Det kan ske ved, at erhvervsserviceleverandøren – hvor det offentlige giver mulighed herfor – anvender elektroniske indberetningsløsninger så som E-formularer eller EDI (E-dokumenter).

For at sikre, at myndighedskontakt bliver et væsentligt element i erhvervsserviceleverandørernes tilbud, og at der sker en udvikling af markedet for erhvervsservice, stilles i nr. 6 som optagelsesbetingelse, at erhvervsserviceleverandøren skal erklære som minimum at kunne tilbyde erhvervsserviceydelserne, lønadministration, herunder myndighedskontakt, og finansbogholderi, herunder myndighedskontakt. De administrative opgaver i forbindelse med lønadministration og finansbogholderi udgør traditionelt en meget stor del af den samlede administrative byrde i virksomhederne. Samlet set rummer disse to områder således både et stort potentiale for administrative lettelser i virksomheder og for stordriftsfordele hos erhvervsserviceleverandøren.

Til lønadministrationen henhører lønregnskab og udbetaling af løn, mens myndighedskontakten bl.a. omfatter indberetning og indbetaling af ATP, A-skat, feriepenge, arbejdsmarkedsbidrag, SP-bidrag og det fælles lønindeholdelsessystem, indberetning af anmodning om udbetaling af feriegodtgørelse, indberetning af cpr-numre, årsindberetning af lønoplysninger, indberetning af medarbejdere, der fratræder/tiltræder

og indberetning af lønoplysninger til Danmarks Statistik.

Finansbogholderi omfatter blandt andet opstilling og vedligeholdelse af kontoplan samt bogholderiregistreringer og afstemninger. Myndighedskontakten i tilknytning til finansbogholderiet omfatter indberetning og indbetaling af moms og afgifter og lønsumsafgift, indberetning af listeoplysninger for eksport/salg, indberetning af regnskabs- og omsætningsoplysninger til Danmarks Statistik og indberetning af import/eksport til Intrastat.

Ved varetagelse af virksomhedens kontakt til de offentlige myndigheder menes, at erhvervsserviceleverandøren skal klargøre indberetningen og/eller indbetalingen til de offentlige myndigheder og på baggrund af en *bemyndigelse* fra virksomheden udføre selve indberetningen.

Det er i nr. 7 et krav, at erhvervsserviceleverandøren skal erklære, at virksomheden forpligter sig til at følge god skik inden for erhvervsservicebranchen. Det er af betydning for erhvervsservicekonceptets ensartethed og dermed troværdighed og image på markedet, at kundevirksomheden sikres nogle grundlæggende rettigheder, uanset hvilken leverandør virksomheden vælger. Mellem erhvervsserviceleverandør og kundevirksomhed skal der derfor bestå en skriftlig aftale, der regulerer parternes rettigheder og forpligtelser. Selvom kundevirksomhederne ikke juridisk kan opfattes som forbrugere, er der dog for virksomheder af denne størrelse et behov for beskyttelse imod urimelige vilkår, der ligner den beskyttelse, der tilkommer egentlige forbrugere. Kundevirksomhederne er små og har derfor ikke med sikkerhed de nødvendige ressourcer til at gennemskue konsekvenserne af vilkår, der måtte blive forelagt fra erhvervsserviceleverandørens side.

God skik er en retsstandard, der ikke kan defineres udtømmende. God skik-begrebet vil løbende udvikles af branchen. For at en erhvervsserviceleverandør på nuværende tidspunkt handler i overensstemmelse med god skik skal erhvervsserviceleverandøren som minimum indestå for, at den leverede ydelse til stadighed er i overensstemmelse med gældende lovgivning samt forpligte sig til at holde kundevirksomheden orienteret om nye lovgivningsmæssige krav, der har betydning for den aftalte ydelse. Endvidere er det en betingelse, at enhver forretningsmæssig oplysning, der kommer erhvervsserviceleverandøren eller andre, der handler på dennes vegne, i hænde som led i erhvervsserviceleverandørens opfyldelse af denne aftale, behandles sikkerhedsmæssigt forsvarligt og fortroligt, ligesom erhvervsserviceleverandøren til stadighed

F. t. l. om erhvervsservice

skal sikre, at kundevirksomhedens oplysninger opbevares og behandles på en sådan måde, at en overdragelse til en tredjepart eller kundevirksomheden selv kan ske uden uønskedige omkostninger.

Reglen i *stk. 3* indebærer, at registrering som erhvervsserviceleverandør er udelukket, hvis virksomheden har udvist en adfærd, der efter Erhvervs- og Selskabsstyrelsens vurdering bevirker, at det ville være betænkeligt, at lade virksomheden registrere som godkendt erhvervsserviceleverandør.

For at skabe balance i optagelseskravene mellem enkeltmandsvirksomheder og virksomheder med begrænset ansvar foreslås det i *stk. 4*, at virksomheder med begrænset ansvar ikke kan godkendes, hvis der optræder personer med en bestemmende indflydelse, der tidligere har haft bestemmende indflydelse på et andet selskab med begrænset ansvar, som er blevet tvangsploet, er kommet under konkurs eller i øvrigt efterladt en samlet uerholdelig gæld til det offentlige på 50.000 kr. eller derover. For at begrænse bestemmelsens omfang gælder, at selskabet dog kan optages, hvis der er forløbet mere end 5 år efter opløsningen af det selskab, som de pågældende personer har haft bestemmende indflydelse på, eller hvis Erhvervs- og Selskabsstyrelsen skønner, at optagelsen ikke indebærer en risiko for misbrug af hvervet som erhvervsserviceleverandør. Ved det konkrete skøn vil der blandt andet blive lagt vægt på, hvor lang tid der er forløbet siden den tidligere virksomheds opløsning, om der har været tale om gentagelsestilfælde og i øvrigt konkrete omstændigheder i forbindelse med opløsningen mv.

Reglen i *stk. 5* er indsat for at sikre, at nye personer, der indtræder i en godkendt serviceleverandørs ejerkreds eller ledelse, eller nye personer, der får bestemmende indflydelse på virksomheden, opfylder betingelserne i *stk. 2*, nr. 4, og *stk. 4*.

I *stk. 6* reguleres erhvervsserviceleverandørens hæftelsesansvar derved, at erhvervsserviceleverandøren ifalder ansvar for eventuelle underleverandørers uagtsomme fejl uanset om erhvervsserviceleverandøren har tilsidesat sine instruktions- og kontrolbeføjelser. Denne regulering er en ændring i forhold til den almindelige retstilstand for hverdgivers ansvar overfor selvstændig virkende trediemand. Bestemmelsen sikrer, at kundevirksomheden kun skal forholde sig til én erhvervsserviceleverandør. Selve ansvarsgrundlaget reguleres derimod efter dansk rets almindelige ulovbestemte regler og tilsigtes ikke reguleret i denne lov. Ligeledes tilsigtes det ikke at ændre i de almindelige regler for efterfølgende regres.

I *stk. 7* gives hjemmel til, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte regler om, hvilke oplysninger

virksomhederne skal afgive efter *stk. 2* og *5*. Styrelsen kan blandt andet fastsætte administrative regler, hvorved minimumskravene til hvilke erhvervsserviceydelser, erhvervsserviceleverandørerne som minimum skal tilbyde for at kunne blive godkendt som erhvervsserviceleverandør, udvides. Fremkomsten af nye love og regler eller ændringer i eksisterende love og regler indbærer, at der er behov for en vis fleksibilitet, hvad angår hvilke erhvervsserviceydelser erhvervsserviceleverandørerne som minimum skal tilbyde for at kunne blive godkendt som erhvervsserviceleverandør. Desuden kan der være behov for at åbne op for, at flere end de anførte indberetninger og indbetalinger indgår som minimumskrav.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan i medfør af *stk. 8* fastsætte regler om, hvad der skal forstås ved behørig sikkerhed, og hvorledes det dokumenteres, at sådan sikkerhed foreligger. Styrelsen kan endvidere fastsætte regler om sikkerhedens tidsmæssige udstrækning. Endelig kan styrelsen fastsætte regler for, om kundevirksomhedens krav skal være dækket i tilfælde af såvel forsæt som grov uagtsomhed.

Til § 2

Formålet med puljeordningen er at mindske de økonomiske barrierer i form af startomkostninger til etablering eller opgradering af en IT-plattform ved en virksomheds overgang til at modtage erhvervsservice. Betingelsen om, at der skal være tale om en virksomheds »overgang« til at modtage erhvervsservice udelukker ikke, at kundevirksomheder, der inden denne lovs ikrafttræden har indgået en aftale om erhvervsservice, kan modtage medfinansiering. Medfinansieringen forudsætter dog også for disse virksomheder, at de opfylder de øvrige betingelser for medfinansiering.

Bestemmelsen sikrer således, at mindre kundevirksomheder som et engangstilbud kan få medfinansieret op til 80 pct. af udgifterne til etablering eller opgradering af en administrativ IT-plattform i forbindelse med overgang til at modtage erhvervsservice. Tilbuddet gælder kun for erhvervsservicekundevirksomheder med mellem mindst 1 og højst 10 ansatte og kun i forbindelse med overgang til at modtage erhvervsservice.

Til fastlæggelse af antal fuldtidsansatte i virksomhederne benyttes ATP-bidraget. Ved indgåelse af en skriftlig aftale mellem en erhvervsserviceleverandør og en kundevirksomhed skal erhvervsserviceleverandøren gøre kundevirksomheden opmærksom på kravet om, at kun kundevirksomheder med mellem mindst 1 og højst 10 fuldtidsansatte kan modtage støtte fra medfinansieringspuljen.

Kundevirksomheden oplyser det samlede indberettede ATP-bidrag for forudgående kalenderår, hvorefter antallet af fuldtidsansatte fremkommer ved at dividere med årsbidraget. I tilfælde af at kundevirksomheden efter denne metode har 10 eller færre fuldtidsansatte, er denne berettiget til bidrag. Metoden kan dog ikke benyttes i nyetablerede kundevirksomheder, og derfor skal de erklære, at de ved aftaleindgåelsen med en erhvervsserviceleverandør har mellem 1 og 10 ansatte. I begge tilfælde skal dokumentationen opbevares hos erhvervsserviceleverandøren.

For at sikre, at puljen kun benyttes i forbindelse med kundevirksomheders overgang til at modtage erhvervsservice, er det et krav, at kundevirksomheden har indgået en skriftlig aftale med en godkendt erhvervsserviceleverandør om levering af erhvervsservice i mindst et år. Opsiges aftalen, uden at der indgås en tilsvarende aftale med en anden erhvervsserviceleverandør, inden for dette år, skal der ske en forholdsmæssig reduktion i medfinansieringen. Da puljen netop skal ses som et led i at kick-starte erhvervsservice, er det et krav, at virksomhedens udgifter til etableringen/opgraderingen skal være afholdt inden 6 måneder efter, at kundevirksomheden har indgået en skriftlig aftale med en erhvervsserviceleverandør om køb af erhvervsservice.

Erhvervsserviceleverandøren skal foretage en elektronisk indberetning til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, når der indgås aftale med en kundevirksomhed om at komme i betragtning til puljen. Det kan overvejes at udsende en automatisk kontrolskrivelse til kundevirksomheden efter indberetningen af aftalen.

Medfinansieringsbeløbet udbetales ifølge *stk. 2*, når der foreligger dokumentation for de faktisk afholdte udgifter, og når erhvervsserviceleverandøren bekræfter, at udgifterne er afholdt som led i at omstille virksomhedens administration til erhvervsservice.

Der indsættes i *stk. 3* et loft over, hvor meget tilskud en virksomhed kan opnå fra puljeordningen. Erhvervs- og Selskabsstyrelsens undersøgelser viser, at engangsomkostninger for kundevirksomheder i forbindelse med start af erhvervsservice varierer mellem 10.000 og 18.000 kr. for IT-løsninger. I gennemsnit vil en IT-løsning således koste ca. 14.000 kr. og heraf medfinansierer staten op til 80 pct. Der er på den baggrund indsat et loft svarende til, at en virksomhed fra tilmeldingstidspunktet og 12 måneder frem kan få udbetalt en medfinansiering på maksimalt 12.000 kr. Loftet aftrappes gradvis over 36 måneder til henholdsvis 10.000 kr. i de næste 12 måneder og 8.000 kr. i de sidste 12 måneder. Aftrapningen er indført for at tilskynde virksomhederne til hurtigt at gøre brug af er-

hvervsservice. Det er tidspunktet for modtagelsen af kundevirksomhedens ansøgning, der er afgørende for, hvilket loft der gælder for en konkret ansøgning.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen bemyndiges i *stk. 4* til at fastsætte regler til lovens administration, herunder hvilke oplysninger der skal afgives om kundevirksomhedernes udgifter, og hvordan de skal afgives.

Endelig foreslås det, at Erhvervsministeren i *stk. 5* bemyndiges til at kunne fastsætte regler, hvorved størrelsen af de i *stk. 2* angivne puljebeløb ændres. Såfremt der måtte vise sig behov for revision af puljeordningen, vil en ændring af puljebeløbene kunne foretages administrativt.

Til § 3

Det følger af *stk. 1*, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan kræve medfinansiering, som kundevirksomheden uretmæssigt har fået udbetalt, tilbagebetalt af kundevirksomheden. Det kan fx være tilfældet, hvis virksomheden har mere end 10 ansatte, hvis udgifterne ikke har sammenhæng med overgangen til erhvervsservice, eller hvis der ikke foreligger en aftale med en godkendt erhvervsserviceleverandør.

Udbetalingen vil blive foretaget på grundlag af en begæring fra erhvervsserviceleverandøren, der står inde for, at betingelserne for udbetaling er opfyldt. Der vil på stikprøvebasis blive indhentet yderligere dokumentation herfor.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan derfor ifølge *stk. 2* af såvel kundevirksomheden som af erhvervsserviceleverandøren forlange de oplysninger, som er nødvendige for, at der kan tages stilling til, om betingelserne for udbetaling af støtte fra erhvervsservicepuljen er opfyldt, samt kræve, at der indsendes yderligere dokumentation for de afgivne oplysninger.

Til § 4

Bestemmelsen giver mulighed for, at godkendelsen som erhvervsserviceleverandør på Erhvervs- og Selskabsstyrelsens initiativ kan fratages erhvervsserviceleverandøren, såfremt erhvervsserviceleverandøren ikke længere opfylder betingelserne om sikkerhedsstillelse eller fast forretningssted. Endvidere kan godkendelsen fratages, hvis erhvervsserviceleverandøren anmelder betalingsstandsning, går under konkurs eller oparbejder en forfalden gæld til det offentlige på 100.000 kr. eller derover. Endelig kan godkendelsen fratages, hvis erhvervsserviceleverandøren ikke længere gør brug af elektroniske indberetningsløsninger, ikke længere som minimum udbyder de krævede erhvervsserviceydelser, ikke overholder forpligtelserne i tilfælde af udskiftning i ejerkredsen, ledelsen eller

personer med bestemmende indflydelse på virksomheden, eller hvis erhvervsserviceleverandøren ikke overholder god skik inden for erhvervsservicebranchen, herunder hvis erhvervsserviceleverandøren har afgivet urigtige eller mangelfulde oplysninger til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen med den følge at en kundevirksomhed uretmæssigt får udbetalt et medfinansieringsbeløb, der senere pålægges tilbagebetalt.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsens afgørelse om at trække en godkendelse af en erhvervsserviceleverandør tilbage vil, som det fremgår af bemærkningerne til § 5, kunne påklages til Erhvervsankenævnet. Erhvervsankenævnets afgørelse vil kunne forlanges indbragt for domstolene, således at der gives erhvervsserviceleverandøren en nemmere adgang til domstolsprøvelse. En ophævelse af godkendelsen kan være enten tidsbegrænset eller tidsubegrænset afhængig af omfanget og karakteren af de udviste forhold.

Til § 5

Bestemmelsen indeholder regler om erhvervsserviceleverandørers og kundevirksomheders adgang til at klage over Erhvervs- og Selskabsstyrelsens afgørelser. De af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen truffne afgørelser om godkendelse og fratagelse af godkendelsen som erhvervsserviceleverandør samt om kundevirksomheders tilbagebetaling af uretmæssigt modtaget tilskud til medfinansiering af udgifter til etablering eller opgradering af en administrativ platform i forbindelse med overgang til erhvervsservice, kan indbringes for Erhvervsankenævnet. Som følge af § 7 i lov nr. 858 af 23. december 1987 vil der kunne fastsættes gebyr for behandling af sådanne klager.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsens afgørelser om beløbsstørrelsen til udbetaling i forbindelse med medfinansiering af mindre virksomheders udgifter til etablering eller opgradering af en administrativ platform i forbindelse med overgang til erhvervsservice samt styrelsens krav om indsendelse af oplysninger kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Det foreslås videre i *stk. 2*, at klage over, at en erhvervsserviceleverandør fratages sin godkendelse, har opsættende virkning, medmindre andet bestemmes af Erhvervsankenævnet.

Da det efter lovforslaget er Erhvervsankenævnet, som skal foretage prøvelse af, om betingelserne for en sletning efter § 4, er opfyldt, er det i *stk. 3 og 4* fastsat, at Erhvervsankenævnets afgørelse kan forlanges indbragt for domstolene.

Til § 6

§ 6 indeholder strafbestemmelser, som skal medvirke til at sikre lovens overholdelse.

Til § 7

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2000 og har gyldighed til den 31. december 2002 i forventning om, at erhvervsservicebranchen herefter på tilstrækkelig vis har opstillet brancheregler, herunder selvregulering, der kan træde i stedet for lovens bestemmelser.

Til § 8

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Til lovforslag nr. L 105. Skriftlig fremsættelse (1. december 1999)

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup) :

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om erhvervsservice (Lovforslag nr. L 105).

Regeringen har i løbet af de seneste år iværksat en række initiativer med det formål at forbedre kvaliteten i love og regler og lette virksomhedernes administrative byrder for især de mindre og mellemstore virksomheder. Erhvervsservice er et af disse initiativer, der vil gøre virksomhedernes dagligdag lettere.

Mange virksomheder anvender i stigende grad outsourcing af de mere perifere opgaver og koncentrerer sig om deres kerneaktiviteter. Det sikrer, at ressourcerne udnyttes på den bedst mulige måde. Ideen med erhvervsservice er, at virksomhederne også bør have mulighed for at overlade deres administration til professionelle på dette felt. Markedet har imidlertid ikke af sig selv skabt en sådan mulighed. Her har det vist sig nødvendigt med en offentlig indsats.

Undersøgelser viser, at virksomhederne kan spare op mod tre fjerdedele af den tid, de i dag bruger på administration, ved at overgå til erhvervsservice. Det er mange timer, som er bedre anvendt på at drive virksomhed og på at udvikle produkter og ydelser. Interessen for erhvervsservice er da også stor – mere end 50.000 mindre virksomheder har tilkendegivet en interesse for at benytte erhvervsservice.

Erhvervsservice er et nyt marked, der er under udvikling. På nuværende tidspunkt er der ingen fast branchestruktur og fælles opfattelse af, hvad erhvervsservice er. Derfor er der behov for nogle rammer, der kan sikre, at erhvervsservice får en god start.

For at sikre, at en effektiv konkurrence bliver fremherskende på markedet, foreslås det, at der indføres en lov om erhvervsservice. Loven inde-

holder en 3-årig godkendelsesordning for erhvervsserviceleverandører og en 3-årig erhvervsservicepuljeordning til fremme af markedet for erhvervsservice.

Formålet med godkendelsesordningen er:

at sikre en bred tilslutning af erhvervsserviceleverandører, som ønsker at udbyde erhvervsservice,

at bidrage til gennemsigtighed på markedet ved at stille minimumskrav til indholdet i de erhvervsserviceydelser, som erhvervsserviceleverandøren tilbyder sine kundevirksomheder,

at sikre tillid og kvalitet på markedet ved at stille krav om, at erhvervsserviceleverandøren skal følge god skik inden for erhvervsservicebranchen.

De generelle godkendelsesbetingelser har afsæt i andre autorisationsordninger for liberale erhverv.

Formålet med erhvervspuljeordningen er:

at mindske de økonomiske barrierer i form af startomkostninger til etablering og opgradering af en IT-plattform ved en virksomheds overgang til at modtage erhvervsservice.

Baggrunden for forslaget om en erhvervsservicepulje er, at mindre virksomheder er generelt tilbageholdende overfor at bruge penge på administration. Det betyder, at der er en stor prisfølsomhed overfor startomkostninger ved overgang til erhvervsservice. Det er specielt de kundevirksomheder, der ønsker at gøre brug af IT-baserede løsninger, som har startomkostninger.

Da indførelse af IT eller opgradering af den eksisterende IT-plattform i kundevirksomheden vil give de største gevinster med hensyn til driftsfordele hos erhvervsserviceleverandørerne og dermed for virksomhederne, indeholder lovforslaget derfor en model for administration af en 3-årig erhvervsservicepulje for at kick-starte erhvervsservice.

Erhvervsservicepuljeordningen indebærer, at mindre virksomheder med mellem mindst 1 og højst 10 fuldtidsansatte kan ansøge om at få medfinansieret op til 80 pct. af udgifterne til etablering eller opgradering af en administrativ IT-plattform i forbindelse med overgang til at modtage erhvervsservice. Der er fastsat et loft over medfinansieringens størrelse.

Der er behov for en godkendelsesordning - og dermed en ny lov om erhvervsservice - uanset om der kan tilvejebringes et flertal for det af regeringen fremsatte forslag på FFL 2000 om en erhvervsservicepulje.

Allerede i løbet af år 2000 påbegynder Erhvervsministeriet et samarbejde med organisationerne med henblik på at tilvejebringe et grundlag for en alternativ regulering, fx en certificeringsordning, når godkendelsesordningen ophører.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til de udførlige bemærkninger til lovforslaget, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til Folketingets hurtige og velvillige behandling.